

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 17. apríla 2024*

„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie in Insajderi – Staršia národná slovná ochranná známka INSAJDERI a staršia národná obrazová ochranná známka in Insajderi Gazetë online – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Rozsah preskúmania, ktoré má vykonať odvolací senát – Článok 27 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625 – Nepredloženie dôkazov – Preklad – Článok 7 delegovaného nariadenia 2018/625 – Právo byť vypočutý – Článok 41 Charty základných práv – Článok 94 ods. 1 nariadenia 2017/1001 – Možnosť odvolacieho senátu prijať dôkazy predložené po prvýkrát v konaní pred ním – Článok 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 – Článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001“

Vo veci T-119/23,

Insider LLC, so sídlom v Prištine (Kosovská republika), v zastúpení: M. Ketler, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO:

Florim Alaj, bydliskom v Zougu (Švajčiarsko),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia K. Kecsmár (spravodajca) a S. Kingston,

tajomník: V. Di Bucci,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a vzhľadom na rozhodnutie podľa článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

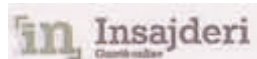
- 1 Žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Insider LLC, domáha zrušenia rozhodnutia piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 5. decembra 2022 (vec R 1152/2022-5) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 16. júna 2020 podal pán Florim Alaj na EUIPO prihlášku ochrannej známky Európskej únie pre toto obrazové označenie:

- 3 Prihlasovaná ochranná známka označovala služby zaradené do triedy 41 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajúce tomuto opisu: „Poskytovanie informácií, aktuálnych správ a komentárov týkajúcich sa vzdelávania, zábavy a športu v oblasti aktuálneho diania prostredníctvom internetu“.
- 4 Žalobkyňa podala námietky proti zápisu ochrannej známky, ktorá je predmetom prihlášky, pre služby uvedené v bode 3 vyššie.
- 5 Námietky boli založené na týchto dvoch starších ochranných známkach zapísaných v Kosove, ktorých prihlášky boli podané 5. mája 2020 a ktoré označujú služby patriace do tried 35, 38 a 41:
 - kosovská slovná ochranná známka č. 27 062 INSAJDERI,
 - kosovská obrazová ochranná známka č. 27 063, vyobrazená takto:

- 6 Na podporu námietok bol uvedený dôvod v článku 8 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).
- 7 Dňa 10. mája 2022 námietkové oddelenie vyhoveló námietkam a zamietlo zápis prihlasovanej ochrannej známky pre všetky služby uvedené v bode 3 vyššie.

- 8 Dňa 30. júna 2022 druhý účastník konania pred odvolacím senátom podal na EUIPO odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.
- 9 Napadnutým rozhodnutím odvolací senát vyhovel odvolaniu, zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia a zamietol námietky v celom rozsahu z dôvodu, že žalobkyňa do uplynutia lehoty stanovenej na predloženie skutočností, dôkazov a pripomienok na podporu námietok nepreukázala, že uvádzané staršie ochranné známky existovali a bola ich majiteľkou podľa článku 7 ods. 2 a článku 8 ods. 1 nariadenia 2017/1001. Odvolací senát najmä zastával názor, že overené preklady osvedčení o zápise starších ochranných známk, ktoré žalobkyňa predložila ako dôkaz existencie uvedených ochranných známk a skutočnosti, že bola ich majiteľkou (ďalej len „preklady“), predstavovali neoficiálne preklady, v ktorých pôvodný text nebol viditeľný, čo znemožnilo overiť, či boli v originálnom osvedčení uvedené podstatné informácie.

Návrhy účastníkov konania

- 10 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.
- 11 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v celom rozsahu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, ak budú účastníci konania predvolaní na pojednávanie.

Právny stav

- 12 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 27 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1), druhý na porušení článku 7 uvedeného delegovaného nariadenia, ako aj článkov 24 až 26 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2018/626 z 5. marca 2018, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia 2017/1001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1431 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 37), a tretí na porušení článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) v spojení s článkom 94 ods. 1 druhou vetou nariadenia 2017/1001.
- 13 Najskôr treba preskúmať prvý žalobný dôvod, potom tretí žalobný dôvod a nakoniec druhý žalobný dôvod.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 27 ods. 2 delegovaného nariadenia 2018/625

- 14 Žalobkyňa tvrdí, že ďalší účastník konania pred odvolacím senátom nepochybnil existenciu starších ochranných známkov. Odvolací senát teda tým, že preskúmal tento prvok, ako aj pravosť prekladov z vlastnej iniciatívy, porušil článok 27 ods. 2 delegovaného nariadenia 2018/625. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nevysvetlil, prečo bolo toto preskúmanie potrebné na zabezpečenie správneho uplatnenia nariadenia 2017/1001, ani to, v čom sa týkalo podstatných procesných náležitostí v zmysle článku 27 ods. 2 delegovaného nariadenia 2018/625. Nakoniec žalobkyňa v podstate tvrdí, že otázka pravosti prekladov je skôr skutkovou otázkou než právnou otázkou, a tak uvedený článok nie je v tejto súvislosti uplatniteľný.
- 15 EUIPO spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 16 Na úvod treba pripomenúť, že existuje funkčná kontinuita medzi jednotlivými inštanciami EUIPO na jednej strane a odvolacími senátmi na druhej strane. Preskúmanie odvolacími senátmi sa neobmedzuje na skúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorého sa týka odvolanie, o ktorom rozhodujú, ale prostredníctvom devolutívneho účinku odvolacieho konania v sebe zahŕňa nové posúdenie sporu v jeho celku, pričom odvolacie senáty sú povinné preskúmať pôvodný návrh nanovo v celom rozsahu a vziať do úvahy včas poskytnuté dôkazy. Z článku 71 ods. 1 nariadenia 2017/1001 totiž vyplýva, že účinkom podania odvolania je, že odvolací senát je povolaný pristúpiť k novému úplnému preskúmaniu tak právneho, ako aj skutkového základu námietok [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. decembra 2017, Coca-Cola/EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, bod 115 a citovanú judikatúru].
- 17 Ako vyplýva z článku 7 ods. 2 delegovaného nariadenia 2018/625, namietateľ predloží dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojej staršej ochrannej známky alebo práva, najmä prostredníctvom osvedčení o podaní, zápise alebo obnove, ako aj dôkaz svojho oprávnenia na vznesenie námietok v lehote stanovenej na predloženie skutočností, dôkazov a argumentov na podporu námietok. Konkrétne, ak sa námietky zakladajú na článku 8 ods. 3 nariadenia 2017/1001, namietateľ predloží dôkaz o tom, že je majiteľom staršej ochrannej známky a dôkaz jeho vzťahu k obchodnému zástupcovi alebo zástupcovi. Okrem toho z článku 7 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že osvedčenia o podaní, zápise alebo obnove sa predkladajú v jazyku konania alebo sa k nim priloží preklad do tohto jazyka.
- 18 S prihliadnutím na tieto úvahy treba preskúmať, či odvolací senát mohol jednak *ex officio* prihliadnúť na nepredloženie originálnych osvedčení o zápise starších ochranných známkov a preskúmať existenciu, platnosť a rozsah ochrany starších ochranných známkov, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa bola ich majiteľkou, a jednak *ex officio* overiť pravosť prekladov.
- 19 V tejto súvislosti z článku 27 ods. 2 druhej vety delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že odvolací senát môže preskúmať právne okolnosti, ktoré účastníci nevzniesli, len ak sa týkajú podstatných procesných náležitostí, resp. len ak ich je nutné vyriešiť na účely zabezpečenia správneho uplatňovania nariadenia 2017/1001 so zreteľom na skutočnosti, dôkazy a argumenty predložené účastníkmi.
- 20 Z článku 7 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že potvrdenie námietok predložením dôkazu o existencii, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známkov, na ktorých sa námietky zakladajú, ako aj oprávnenie namietateľa podať námietky podľa článku 8 nariadenia 2017/1001 sú nevyhnutnými podmienkami, aby mohli uspieť.

- 21 Odvolací senát preto správne *ex offe* preskúmal otázku preukázania staršej ochrannej známky v súlade s článkom 7 delegovaného nariadenia 2018/625, keďže dôkaz o existencii, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známk, na ktorých sa námietky zakladajú, ako aj o skutočnosti, že namietateľ je ich majiteľom, sú nevyhnutnými podmienkami na uplatnenie relatívnych dôvodov zamietnutia podľa článku 8 ods. 3 nariadenia 2017/1001. Z toho vyplýva, že toto preukázanie starších práv patrí do pôsobnosti článku 27 ods. 2 druhej vety delegovaného nariadenia 2018/625.
- 22 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, je otázka pravosti prekladov právnou otázkou. Ako je totiž uvedené v bode 17 vyššie, dodržanie povinnosti podložiť námietky a poskytnúť preklad dôkazov predložených na tento účel do jazyka konania, predstavuje otázku, ktorú je odvolací senát povinný preskúmať v súlade s článkom 7 delegovaného nariadenia 2018/625 a ktorá môže ovplyvniť jeho posúdenie odvolania, o ktorom rozhoduje. Okrem toho pri neexistencii možnosti ubezpečiť sa, že preklady sú v súlade s originálnymi dokumentmi, sa prihlasovateľ ochrannej známky nemôže primerane brániť [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 13. decembra 2016, Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, neuvverejnený, EU:T:2016:719, bod 28].
- 23 Odvolací senát bol teda oprávnený jednak *ex offe* poukázať na nepredloženie originálnych osvedčení o zápise starších ochranných známk a preskúmať existenciu, platnosť a rozsah ochrany starších ochranných známk, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa bola ich majiteľkou, a jednak *ex offe* overiť pravosť prekladov.
- 24 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 41 ods. 1 Charty v spojení s článkom 94 ods. 1 druhou vetou nariadenia 2017/1001

- 25 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát tým, že *ex offe* poukázal jednak na nepredloženie originálnych osvedčení o zápise kolidujúcich ochranných známk a jednak na pochybnosti o pravosti prekladov týchto dokumentov bez toho, aby ju predtým vyzval na predloženie pripomienok k tejto otázke, porušil článok 41 ods. 1 Charty tým, že porušil jej práva byť vypočutá.
- 26 EUIPO spochybňuje tvrdenia žalobkyne, pričom najprv tvrdí, že žalobkyňa v priebehu správneho konania nepredložila žiadne originálne osvedčenie o zápise starších ochranných známk, hoci 8. marca 2021 jej bolo doručené oznámenie, v ktorom EUIPO zdôraznil povinnosť žalobkyne preukázať staršie práva v stanovenej lehote. Podľa neho odvolací senát nebol povinný vychádzať len z prekladov a nemohol na tomto jedinom základe overiť, či v originálnom osvedčení boli uvedené podstatné informácie, ako sú dátum podania, majiteľ alebo zoznam služieb. Okrem toho EUIPO tvrdí, že odvolací senát neporušil právo žalobkyne byť vypočutá, keďže povinnosť predložiť dôkazy na preukázanie existencie, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známk, ako aj dôkazy preukazujúce oprávnenie žalobkyne podať námietky, bola žalobkyni známa podľa článku 7 ods. 2 delegovaného nariadenia 2018/625. Odvolací senát nebol napokon povinný informovať žalobkyňu o nedostatkoch v dôkazoch, ktoré predložila na podporu námietok, v súlade s článkom 8 ods. 1 a 9 uvedeného delegovaného nariadenia.
- 27 V tomto ohľade treba najprv pripomenúť, že podľa článku 94 ods. 1 druhej vety nariadenia 2017/1001 môžu rozhodnutia EUIPO vychádzať iba z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali účastníci konania možnosť predložiť svoje pripomienky. Toto ustanovenie predstavuje osobitné uplatnenie všeobecnej zásady ochrany práva na obranu zakotvenej okrem iného v článku 41

ods. 2 písm. a) Charty, podľa ktorého osobám, ktorých záujmy sú dotknuté rozhodnutiami orgánov verejnej moci, musí byť umožnené účinne vyjadriť svoje stanovisko [rozsudok z 8. júna 2022, Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), T-26/21 až T-28/21, neuvverejnený, EU:T:2022:350, bod 40].

- 28 Všetky akty Únie totiž musia rešpektovať základné práva tak, ako sú uznané Chartou, pričom toto dodržiavanie predstavuje podmienku ich zákonnosti, ktorú musí súd Únie preskúmať v rámci uceleného systému opravných prostriedkov, ktorý stanovuje Zmluva o FEÚ, a dodržiavanie Charty je pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie záväzné [pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 283 až 285, ako aj stanovisko 2/13 (Pristúpenie Únie k EDLP) z 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, body 169 a 171].
- 29 Právo byť vypočutý v každom konaní stanovené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou dodržiavania práva na obranu, zaručuje každému možnosť vyjadriť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania a predtým, ako bude prijaté rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a citovanú judikatúru).
- 30 Právo byť vypočutý sa totiž vzťahuje na všetky skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovania, ale nie na konečné stanovisko, ktoré správny orgán zamýšľa prijať [pozri rozsudok zo 7. februára 2007, Kustom Musical Amplification/ÚHVT (Tvar gitary), T-317/05, EU:T:2007:39, bod 27 a citovanú judikatúru].
- 31 EUIPO má povinnosť umožniť účastníkom konania prebiehajúceho pred jeho inštanciami vyjadriť svoje stanovisko ku všetkým skutočnostiam, ktoré tvoria základ rozhodnutí týchto inšancií [pozri rozsudok z 20. marca 2019, Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 27 a citovanú judikatúru].
- 32 V prejednávanej veci je nesporné, že odvolací senát zamietol námietky podľa článku 7 ods. 2 a článku 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 bez toho, aby žalobkyňa mohla zaujať stanovisko k rozhodujúcemu dôvodu tohto rozhodnutia. Odvolací senát totiž sám poukázal na neexistenciu originálnych verzií osvedčení o zápise starších ochranných známk, ako aj na pochybnosti o pravosti prekladov, a len na tomto jedinom základe, ako je uvedené v bode 9 vyššie, z toho vyvodil, že žalobkyňa nepreukázala, že staršie ochranné známky existujú a že je ich majiteľkou, a preto sa námietky musia zamietnuť. Ako tvrdí žalobkyňa vo svojom treťom žalobnom dôvode, skutočnosť, že odvolací senát preskúmal túto otázku *ex officio* bez toho, aby ju v prejednávanej veci vypočul, predstavuje procesnú nezrovnalosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neuvverejnený, EU:T:2016:719, bod 31 a citovanú judikatúru).
- 33 Porušenie práva na obranu však možno konštatovať len vtedy, ak nezohľadnenie stanoviska dotknutej osoby malo konkrétny vplyv na možnosť dotknutej osoby brániť sa. Od žalobcu však nemožno požadovať, aby preukázal, že napadnuté rozhodnutie by malo iný obsah, keby nedošlo k vytýkanému porušeniu, ale iba to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže by mohol lepšie zabezpečiť svoju obranu v prípade neexistencie procesnej nezrovnalosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 94 a citovanú judikatúru, a z 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 28 a citovanú judikatúru).

- 34 Treba teda overiť, či nie je úplne vylúčené, že v prípade neexistencie procesnej nezrovnalosti uvedenej v bode 32 vyššie by konanie viedlo k inému výsledku.
- 35 V prejednávanej veci ide o tento prípad. Ak by totiž odvolací senát umožnil žalobkyni účinne vyjadriť svoje stanovisko k otázke neexistencie originálnych verzií osvedčení o zápise starších ochranných známk, mohla by ich predložiť, čo by umožnilo odvolaciemu senátu preskúmať ich a uistiť sa o pravosti prekladov.
- 36 Napadnuté rozhodnutie teda bolo prijaté v rozpore s právom byť vypočutý, ktoré je zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty.
- 37 Argumentácia EUIPO tento záver nespochybňuje. Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie EUIPO, podľa ktorého bolo predloženie uvedených originálnych osvedčení v tomto štádiu oneskorené, treba pripomenúť, že podľa článku 95 nariadenia 2017/1001 EUIPO nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.
- 38 Ako súdny dvor už rozhodol, zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že spravidla, a pokiaľ nie je uvedené inak, predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania je naďalej možné aj po uplynutí lehôt, ktorými je podmienené takéto predloženie v súlade s ustanoveniami nariadenia 2017/1001, a že nič EUIPO nebráni, aby zohľadnil takto oneskorene označené alebo predložené skutočnosti a dôkazy (pozri rozsudok z 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 39 Článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001 tým, že spresňuje, že EUIPO „nemusi“ v podobných prípadoch zobrať do úvahy takéto dôkazy do úvahy, v skutočnosti EUIPO poskytuje širokú mieru voľnej úvahy na rozhodovanie, či je alebo nie je potrebné zobrať tieto skutočnosti a dôkazy do úvahy, pričom svoje rozhodnutie musí vždy odôvodniť (pozri rozsudok z 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 47 a citovanú judikatúru).
- 40 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že žiadny zásadný dôvod spojený s povahou konania vedeného pred odvolacím senátom alebo s právomocou tejto inštalácie nevyklučuje, aby na účely rozhodovania o odvolaní, ktoré je mu predložené, odvolací senát zobral do úvahy skutočnosti a dôkazy predložené po prvýkrát v konaní pred ním (pozri rozsudok z 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 41 Navyše podľa článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 môže odvolací senát akceptovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mu boli predložené prvýkrát, len ak tieto skutočnosti alebo dôkazy spĺňajú tieto požiadavky: jednak sa „zdajú... na prvý pohľad relevantné z hľadiska vyriešenia sporu“ a jednak „neboli predložené včas z oprávnených dôvodov, najmä ak len dopĺňajú relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené včas, resp. ak sa predkladajú na spochybnenie zistení uskutočnených alebo preskúmaných na prvom stupni na vlastný podnet príslušného orgánu v rámci rozhodnutia, voči ktorému odvolanie smeruje.“
- 42 Keďže odvolací senát v prejednávanej veci spochybnil pravosť prekladov a konštatoval, že žalobkyňa tým, že nepredložila originálne verzie osvedčení o zápise starších ochranných známk, na základe ktorých boli vznesené námietky, nespĺnila požiadavky stanovené v článku 7 ods. 2 a článku 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625, pokiaľ ide o preukázanie existencie ochranných známk a skutočnosti, že žalobkyňa bola ich majiteľkou, a jej námietky tak boli zamietnuté ako neopodstatnené, ako sa konštatuje v bode 35 vyššie, nemožno vylúčiť, že ak by

bola žalobkyňa v tejto súvislosti vypočutá, mohla by predložiť originálne verzie uvedených osvedčení, že uplatnením článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/625 ich odvolací senát mohol pripustiť a že v dôsledku toho by námietkové konanie viedlo k inému výsledku.

- 43 Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, jeho oznámenie žalobkyni z 8. marca 2021 nemožno považovať za výzvu žalobkyni, aby zaujala stanovisko k neexistencii originálnych verzií osvedčení o zápise starších ochranných známk alebo k pravosti prekladov. V prejednávanej veci totiž ide o štandardizované oznámenie, v ktorom sa vôbec neuvádzajú otázky týkajúce sa existencie, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známk, ako aj práv k týmto ochranným známkam, ktoré odvolací senát zamýšľal vzniesť *ex offio* na základe článku 7 ods. 2 a článku 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625.
- 44 Okrem toho skutočnosť, že v štádiu konania pred námietkovým oddelením bola žalobkyňa informovaná o svojej povinnosti preukázať staršie ochranné známky v stanovenej lehote, je irelevantná na účel posúdenia dodržania práva na obranu v štádiu konania pred odvolacím senátom. Vzhľadom na to, že právomoc odvolacích senátov zahŕňa preskúmanie rozhodnutí prijatých útvarmi EUIPO, a keďže v prejednávanej veci odvolací senát zo svojej vlastnej iniciatívy poukázal na neexistenciu dôkazu o existencii, platnosti a rozsahu ochrany starších ochranných známk, nemožno dospieť k záveru, že uvedená informácia umožnila žalobkyni účinne pred odvolacím senátom vyjadriť svoje stanovisko k zamietnutiu jej námietok z dôvodu nepredloženia originálnych verzií osvedčení o zápise starších ochranných známk a pochybností týkajúcich sa pravosti prekladu uvedených osvedčení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neuvverejnený, EU:T:2016:719, bod 43).
- 45 Po tretie zo znenia článku 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 vyplýva, že v prípade, že do uplynutia stanovenej lehoty nedôjde k predloženiu nijakého dôkazu, resp. v prípade, že predložené dôkazy sú zjavne irelevantné alebo zjavne nedostatočné na to, aby spĺňali požiadavky stanovené v článku 7 ods. 2 uvedeného delegovaného nariadenia, pre ktorékoľvek zo starších práv, námietky sa zamietnu ako neopodstatnené. Takýto záver naopak neplatí, ak niektoré z týchto dôkazov boli predložené v lehote alebo ak nie sú irelevantné alebo zjavne nedostatočné. V prejednávanej veci je pritom nesporné, že žalobkyňa predložila námietkovému oddeleniu v stanovenej lehote preklady osvedčení o zápise starších ochranných známk. Tieto skutočnosti nie sú zjavne irelevantné ani zjavne nedostatočné, pretože za predpokladu, že by žalobkyňa bola vypočutá a originály uvedených osvedčení predložila v priebehu konania pred odvolacím senátom, odvolací senát by v žiadnom prípade nemal zamietnuť námietky na základe článku 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625. Uvedený článok totiž nepredstavuje pravidlo, ktoré by odvolaciemu senátu bránilo využiť mieru voľnej úvahy, ktorú mu priznáva článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001, keďže článok 8 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 sa má vykladať tak, aby bol v súlade s normami vyššej právnej sily uvedenými v nariadení 2017/1001 a v článku 41 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neuvverejnený, EU:T:2016:719, bod 38).
- 46 Po štvrté v rozsahu, v akom EUIPO tvrdí, že nemôže byť povinný výslovne vyzvať účastníka konania, aby predložil dôkazy, treba pripomenúť, že odvolaciemu senátu prináležalo uistiť sa, že podmienky stanovené článkom 41 ods. 2 Charty a článkom 94 ods. 1 druhou vetou nariadenia 2017/1001 boli dodržané, k čomu v prejednávanej veci nedošlo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neuvverejnený, EU:T:2019:174, bod 44 a citovanú judikatúru).

- 47 Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov treba vyhovieť tretiemu žalobnému dôvodu a bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o druhom žalobnom dôvode, zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O trovách

- 48 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 49 Keďže EUIPO nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 5. decembra 2022 (vec R 1152/2022-5) sa zrušuje.**
- 2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Insider LLC.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. apríla 2024.

Podpisy